

Przed- pła- ta: (za egz. nieob- wiązko- we) na miesiąc październik 1,00 zł.	<h1 style="margin: 0;">ORĘDOWNIK URZĘDOWY</h1> <h2 style="margin: 0;">powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego</h2> <p style="margin: 0;">wychodzi w środy i soboty</p>	Cens ogłoszeń miejscow. za wiersz mili- metry (1-lin.) lub jego miejsce 6 groszy
ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOŹMIN, UL. PLESZEWSKA 1 — TELEFON 84 REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNYE — TELEFON 60		

JAN GRZYMSKI

długoletni sołtys gminy Tomnice

zmarł dnia 29-go października 1928 roku

W zmarłym traci powiat krotoszyński
dzielonego gospodarza gminy i dobrego oby-
watela.

Cześć jego pamięci!

Krotoszyn, dnia 30 października 1928 r.
Starosta Powiatowy

Zezwolenie na zbiórkę domową Tow. Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo.

Na prośbę Tow. Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo w Krotoszyźnie zezwoliłem na zbiórkę domową na terenie tut. powiatu od dnia 30. X. 1928 r. do 1. XII. 1928 r. włącznie na gwiazdkę dla biednych miasta Krotoszyzna.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednio upoważnienie Tow. Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo, w legitymacje osobiste z fotografią oraz w listy składkowe potwierdzone przez powyższe Towarzystwo.

Krotoszyn, dnia 29 października 1928 r.

Starosta Powiatowy: w z. Karasiewicz

— L. dz. 11629/28 —

Licencjonowane buhaje.

U rolnika Jana Wygralaka z Perzyc licencjonowano buhaja maści czerwonej, rasy krajowej.

Cena pokrycia wynosi 5,— zł

Zarazem oznajmiam, iż do pokrywania krów wolno używać tylko licencjonowanych buhaji.

Odnosny wykaz buhaji w powiecie krotoszyńskim, ogłoszono w Orędowniku Urzędowym Nr. 52, z dnia 30 go czerwca rb.

Krotoszyn, dnia 27 października 1928 r.

Starosta Powiatowy: w z. Karasiewicz.

— L. dz. 4001/28 W. P. —

Zareza świni wygasała w maj. Zakrzew powiat Jarocin. Zareza świni stwierdzono w maj. Kamień powiat Jarocin i w zagrodzie Stanisława Skrzypczaka w Komorzu p/z. powiat Jarocin.

Krotoszyn, dnia 29 października 1928 r.
Pleszew,

Starosta Powiatowy: w z. Karasiewicz

Starosta Powiatowy: Dr. Wieczorek.

— L. dz. 11571/28 —

Ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Art. 1.

Pokrywanie cudzych krów i jałówek dozwolone jest tylko buhajami, uznanymi pod względem indywidualnym i rasowym za odpowiednie do celów hodowlanych dla danego okręgu hodowlanego.

Określenie cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, należy do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych po zasięgnięciu opinii właściwej Izby rolniczej, lub w razie jej braku — działających na danym obszarze społecznych organizacji rolniczych, których statuty zawierają postanowienia, przewidujące działalność na polu popierania hodowli zwierząt, a które Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych do wydawania tych opinii powoła.

Art. 2.

o uznaniu buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych pod względem indywidualnym i rasowym orzekają specjalne komisje kwalifikacyjne.

Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych służyć będzie odwołanie do komisji kwalifikacyjnych odwoławczych.

W skład każdej komisji kwalifikacyjnej winien wejść lekarz weterynaryjny.

Liczbę komisji, teren ich działania, skład komisji, sposób ich postępowania oraz tryb odwołań od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3.

Właściciel lub posiadacz buhaja, uznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, otrzyma od właściwej komisji kwalifikacyjnej bezpłatne świadectwo uznania, dającemu prawo do pokrywania takim buhajem cudzych krów i jałówek na przeciąg najwyższej jednego roku dla danego okręgu hodowlanego (art. 1 ust. 1).

Świadectwo uznania może być cofnięte przed upływem jego ważności, o ile buhaj okaże się w ciągu roku niezdatnym do rozplodu.

Art. 4.

Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych ponosi właściciel buhaja, a na obszarach, na których nie są czynne izby rolnicze, właściwe związki samorządu terytorjalnego.

Art. 5.

Pasanie wspólne buhajów, nieuznanych za odpowiednie do celów hodowlanych, z cudzymi krowami i jałówkami, należącymi do różnych właścicieli, jest wzbronione.

Art. 6.

Właściwe organa samorządu terytorjalnego (gminy oraz powiatowe związki samorządowe) obowiązane są zapewnić miejscowym rolnikom konieczną ilość buhajów, uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych w danym okręgu hodowlanym. O ilości bu-

hajów, potrzebnej dla poszczególnych gmin, rozstrzygają właściwe organa wykonawcze samorządu powiatowego na podstawie opinii właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1. ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 7.

Koszty, związane z zapewnieniem miejscowym rolnikom buhajów oraz ich utrzymaniem, ponoszą powiatowe związki samorządu terytorjalnego w wysokości 25% ogólnej sumy kosztów, Państwo w wysokości 10% teżsame sumy kosztów z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% sumy tychże kosztów.

Gminy sąsiadujące, lub gminy, mające małe ilości krów i jałówek, mogą się łączyć celem wspólnego kupna i utrzymania buhajów.

Zarząd gminy (magistrat miasta) winien ustanowić opłatę za stanowanie krów i jałówek gminnymi buhajami w wysokości, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z kupnem i utrzymaniem takich buhajów.

Na zakup i utrzymanie buhajów gminnych (art. 6) winna być wstawiona odpowiednia kwota do budżetu samorządu powiatowego, oraz do budżetu gminy wiejskiej lub miejskiej.

Jeżeli gmina lub powiatowy związek samorządowy nie wstawią kredytu na ten cel do swego budżetu, wówczas właściwa władza nadzorcza wstawi do budżetu danej gminy lub powiatowego związku samorządowego odpowiedni kredyt przymusowo.

Art. 8.

- a) Winny pokrywania cudzych krów i jałówek buhajem, nie uznanym za odpowiedniego do celów hodowlanych, bez względu na to, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, czy za opłatą,
- b) winny wspólnego pasania buhaja w wieku powyżej 10 miesięcy, nie uznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, z cudzimi krowami, względnie jałówkami (art. 5) karany będzie w drodze administracyjnej grzywną do 5 złotych.

Przy powtarzających się przekroczeniach kara będzie wymierzana dwukrotnie od wyżej wymienionej.

Dochód z grzywnien wykrywać będzie do właściwej gminy na zakupno buhajów gminnych.

W razie wydania orzeczenia karnego po myśli artykułu niniejszego może władza administracyjna zarządzić na koszt i ryzyko właściciela wytrzebienie buhaja nie odpowiedniego do celów hodowlanych.

Art. 9.

Do orzeczenia o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracyjne 1. instancji.

Przeciwko orzeczeniu władz administracyjnych 1. instancji można w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce teżsame władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postanowień, obowiązujących w 1. instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z roku 1877 właściwe są sądy powiatowe oraz stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Art. 10.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych władny jest po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2, tudzież po zasięgnięciu opinii właściwego samorządu terytorjalnego rozciągnąć w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw, stosowanie postanowień niniejszej ustawy na pewnych obszarach do owiec i trzody chłownej.

Art. 11.

Termin wprowadzenia w życie postanowień ustawy na obszarze poszczególnych powiatów lub części powiatów określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a wydane na podstawie wniosku właściwego związku powiatowego samorządu terytorjalnego, powziętego po zasięgnięciu opinii rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzony jest wprowadzenie w życie postanowień ustawy. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasięgnie również opinii właściwej izby rolniczej lub w braku izby rolnej opinii społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 12.

W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub w których nie działają społeczne organizacje rolnicze, odpowiadające warunkom, określonym w art. 1 ust. 2 czynności izb rolniczych lub społecznych organizacji rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przekazać podległym mu organom administracji państwowej i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 14.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów: W. Grabski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Janicki.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński.

Zagubienie książeczki wojskowej.

Niniejszem unieważniam zagubioną książeczkę wojskową wystawioną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Jarocinie p. Stanisława Sopalskiego z Gałazek-Wielkich powiatu pleszewskiego.

Pleszew, dnia 20 października 1928 r.

Starosta Powiatowy: w z. Formanowicz.

Wyjazd do Niemiec.

Następujące osoby mają zamiar opuścić terytorjum Polski i wyprowadzić się do Niemiec:

1) Auguste Griese — wdowa z Ludwiny,

2) Emma Seidel — wdowa z Ludwiny.

Pleszew, dnia 25 października 1928 r.

Starosta Powiatowy: w z. Formanowicz.

Dział nieurzędowy.

KTO CHCE?

aby o jego firmie, przedsiębiorstwie lub handlu wiedziano i tam kupowano ten niech ogłasza

w Orędowniku Urzędowym.